

Сестрички-полунички

Наталя Забіла

Заблукали діти в лісі,
шляху – стежки не знайдуть.
Чагарі кругом сплелися,
заступають дітям путь.
Все навколо невідоме...
Віти хиляться навстріч...
Не дійти ніяк додому,
а надворі — темна ніч.
Вийшли діти на полянку,
на полянку лісову,
відпочинуті до ранку
полягали на траву.

Тут і казочки початок!..
До послуних малюків
десять крихітних дівчаток
підійшли з усіх боків.
Отакі червоноличкі,
в капшучках па голові.
— Ми сестрички – полунички,
полунички лісові...
Здивувалися малятка,
потім руки подали,
і гостей до себе в хатку
полунички повели.
Хатка чепурна та чиста,
вся з зелених гілочок,
а покрівля в неї — з листя,
а віконниці — з квіток.
Біля хатки є криниця,
дерева кругом стоять,
і червоні полуниці,
наче яблука, висять.

До сестричок – полуничок
ходять в гості їжаки,
комашинки, і тваринки,

і метелики, й жуки.
З усіма сестрички дружать,
та один в них ворог є,
і такий страшний та дужий,
що й просвітку не дає.
Все він душить,
все він глушить,
гинуть квіти і трава —
це пекуча, це палюча
лиходійка кропива.

— Кропива?! Скажіть на милість!
Добре знана дітворі:
ми не раз із нею бились
під парканом у дворі.
Якщо ця лиха рослина
глушить галяву ясну,
ми і тут їй и цю ж хвилину
оголосимо війну!

Кропива стоїть стіною,
ой, висока ж та рясна!
— Хто це там грозить війною?
Не страшна мені війна!
Я пекуча, я палюча,
я, де схочу,— скрізь пройду.
Я усіх вас неминуче
попечу й переведу!

— Ще побачим, лиходійко,
хто кого переведе!..—
І така пішла тут бійка,
що й не видано ніде.
Тільки й чути:
рветься листя,
тупіт, грюкіт — раз і дна!
І лягає геть вся чисто
вщент побита кропива.

Ну й самим дісталось трішки
нашим бравим малюкам:

той собі подряпав ніжку,
тут попечена рука.
— Все це вигоїти можна! —
кажуть нашій дівторі
Деревій та Подорожник —
дуже вправні лікарі.
Вмить зробили перев'язки,
намастили добре мазі..
— Подивіться - но, будь ласка,
все загоїлося враз!

Та зате ж які щасливі
на полянці всі були!
Почалися танці й співи,
аж дерева загули.
Потім всі пішли до хати
під веселий дружний спів
і поклали діток спати
на перинці з пелюстків.
А як день почав ясніти,
полунички в ліс пішли:
показали стежку дітям
і додому провели.